51 Item adde, quòd † examen factum non facta citatione ad videndum iurare teſtes, non valet etiam ſi citetur procurator, de cuius mandato in actis non conſtet. Viu. commun. opin. in verbo, teſtes non poſſunt examinari, num. 2. fol. 93.

52 Item adde, quod ſi fuero † citatus, & teſtes non iurati deponunt me præſente, tacente, & non contradicente, non videor propterea conſentire, quod deponant ſine iuramento, quamuis iuramentũ poſ-

vſque ad num. 67. & Gomeſ. de delict. cap. 12. num. 18. circa medium tractant iſtam materiam, & non dicitur, quod tortu-
58 ra † reiteretur, ſed debet de nouo iurare, vti teſtis, parte citata, quia non ſufficit iuramentum, & idem dicit Boer. in deciſ. 319. num. 4. vbi allegat Marſ. in loco ſupracitato, & ideò

53 ſit remitti teſti. † ita tradit Ioan. Andr in cap. nuper, de teſtib. quem refert & ſequitur Iaſ. in l. quæ dotis, nume. 107. ff. ſolut. matrim.

54 Item adde, quod confrontatio † teſtium cum reo operatur plus, quam ſi teſtes parte citata fuiſſent examinati: ita dicit Afflict. in conſtit. ſi damna clandeſtina, num. 56. in rubr. 27. lib 1. quẽ ſequitur Anton. Scap. in tract. iuris non ſcripti lib. 5. ca. 14. num. 8.

55 Item adde, ſi officiales † ex indicijs per dicta teſtium non confrontatorũ vel parte non citata examinatorum inquiſitos ad torturam ponerent, tenerẽtur in ſyndicatu, & confeſſio ex tali tortura ſequeretur, non valeret. Brun. in tract. de indicijs, & tort. quæſt. 2. pri parte, num. 9. & Anton. Scap. in tractatu iuris non ſcripti, lib. 5. cap. 114. nu. 9. & 10. niſi in caſibus, in quibus teſtes non repetiti, probant. *Baiard.*

c *Item ſi ſunt tales teſtes.*] Contrarium, vt in ſocio crim nis, vnicũ tantum ſufficiat iuramentũ, dixi ſup. q. 21. verſ quæro nunquid. *Drogh.*

d *Et perſeueraret in illo.*] Hanc materiam nedum in criminalibus, ſed etiam in ciuilibus, melius; & diffuſius tractatam vide infra q. 53. verſ. tertius eſt caſus; & ibi concordatur cum ijs, quę dixerat ſupra in §. falſum, verſ. ſubornans ad fin. *Drogh.*

e *Nam illa tortura, & omne id, quod fuit.*] Adde, quod in criminalibus
56 † teſtes non debent examinari lite nõ conteſtata,

fidem facerent.[c] *Idem ſi ſunt tales teſtes, quorum dictis de iure non ſit adhibenda fides niſi cum tortura, puta quia eſſet ſocius criminis, non ſufficeret, quod prius fuiſſet examinatus in tormentis, & quod de nouo iuraret, ſed opus iam eſſet, vt de nouo poſt iuramẽtum poneretur in tormentis, &*[d] *perſeueraret in illo dicto Nam*[e] *illa tortura, & omne id, quod fuit agitatum ante litis conteſtationem, non habetur (vt dixi) in conſideratione, quo ad præiudicium ipſius rei comparentis. Quod nota, quia ad hoc aliqui iudices non aduertunt, & ſcias, quod licet receptio teſtium nõ ſoleat cõmitti, ſeu delegari alteri, vt dixi ſupra quæſtione 26. tamẽ repetitio teſtium, qui examinati ſunt in proceſſu informatiuo, poteſt delegari, & ita ſeruatur de conſuetudine, vt atteſtatur Carauita ſuper ritu 157 magnæ curiæ, nume. 11. quod tamen intellige ſecũdum ea, quæ dixi in loco præallega In hoc autem propoſito volo, vt ſcias, quod quãdo reus permittit ſe in contumaciam condemnari, deinde petit ſe admitti ad nouas defenſiones, & admiſſus comparet, iudex non debet repetere teſtes examinatos contra eum in proceſſu informatiuo, licet enim examinati fuerint ipſo reo nõ citato iuxta conſuetudinem, de qua dixi ſupra quæſtione 11. verſi. item quæro, ex quo tamen ipſe reus citatus non comparuit, habentur illi teſtes pro legitimè examinatis in odium eius contumaciæ, neque vlterius eorum repetitio requiritur. Et memini, quod propter hoc fuit grauiter reprehenſus a Senatu Prætor Valẽtiæ, qui in cauſa Petri Nouati admiſit ad no-*[s]*uas defenſiones, citauit teſte ad repetendum, & qui non comparuerunt, eos condemnauit, cuius condemnationis Senatus cenſuit nullam rationem haberi debere, 7. Nouembr. 1556. P. N.*

14 *Sed in propoſito quæro, Pone quod reus nõ fuerit citatus ad videndum iurare, & repeti teſtes, ſed quod iudex*[h] *eos repetat, & confrontet cum ipſo reo, & teſtes confirment in præſentia ipſius rei ea, quæ prius dixerant, nunquid iſti teſtes dicentur recept parte citata, ita vt probent contra ipſum reum? Reſpond. quod ſic, & ita practicatur, vt dicit Afflict. ſuper 2. part. conſtitutionum Regni, rubr. 10. nu. 20. Hæc autem confrontatio fieri ſolet, quando teſtes deponunt tale quid, quid de directo contrariatur ei, quod reus dixit ĩ ſuo examine, & licet de iure nõ ſit neceſſaria, tamẽ in practica obſeruatur, ad hoc, vt ipſa confrontatione veritas melius elu ceſcat. Ego certe nõ credo, quod ſit de ſubſtantia, & ideò licet eßet omiſſa regulariter proceſſus nõ corrueret. Senatus tamẽ vult omnino eam fieri, quando eſt teſtis, qui contra reum deponit de viſu. Et ita ſcripſit Prætori Cremonæ in cauſa cuiuſdam Auguſtini Botti 20. Mart. 1543. Vel etiam quando teſtes ſunt inter ſe cõtrarij, & ita reſcripſit Capitaneo Vicomercati 29. Martij 1533. CC. Præterea quãdo depoſitio teſtis non poteſt certificari niſi mediante inſpectione ipſius rei, puta, quando teſtis dicit illum non cognoſcere de nomine, ſed tamen de viſu: vel quando eum deſcribit per ſigna, nam eo caſu reus eſt illi exhibẽdus, vt reũ recognoſcat: & ita reſcripſit Sena*

ego credo, quod ſi depoſuerit de ſocio in tortura, quod ſufficiat illum repetere cum iuramento, vel cum eo præſtito iuramento facere confrontationẽ abſque aliqua reiteratione torturæ: ſed ſi ſocium ſpontè ſine tormentis nominauerit, tunc erit torquendus ad purgandam infamiam; tamen me remitto. *Baiard.*

f *In hoc autem propoſito.*] Adde, quod ita † communiter ſeruari atteſtatur Cart. in tract. de execut ſent. contum. cap. fin. num. 175. & Maſcard. de probat. in concluſ. 496. numer. 13. *Baiard.*

g *Ex quo tamen.*) Cartar. de execut. ſenten. cap. fin. num. 175. circa finẽ. *Roſ.*

h *Eos repetat, & confrontet.*) Adde ſupra quęſtione 11. verſ. Item quęro. *Drogh.*

i *Hæc autem confrontatio.*) Quomodo, & quãdo fiat iſta confrontatio, ſupra quæſtione vigeſima prima, verſiculo, Quæro nunquid ad finẽ, infra q. 50. verſiculo, item quia ad fin. Contrarium tamẽ innuit infra quæſtion. 53. verſicul. tertius eſt caſus, & de modo tenendo in facienda recognitione in fine huius verſiculi, Vide Baldum in cap. cum cauſam, ſub num. 53. extr. de teſtibus. *Drogh.*

Hæc autem confrontatio.) Farinac. dicta quæſtione 72. limitatione 15. numero 139. vſque 148. *Roſſ.*

Hæc autem confrontatio fieri ſolet.) Adde Gu-
60 lielm. † Bened. in verbo mortuo itaque teſtatore in cap. Raynutius, num. 102. de teſtam. vbi tradit formam, quomodo ſit facienda huiuſmodi confrõtatio, quæ habetur loco
61 publicationis † ſecundũ Bartolum in extrauag. ad

quia ſtrictè proceditur Abbas, Innoc. & Marian Socin. in cap. quoniam frequenter extra, vt lit non conteſtat alias talis Teſtis lite non conteſtata examinatus non faceret indicium. Abb. in capit. 1. volum 2. de confeſſ. etiam quod eſſent mille teſtes.
57 Aret. in conſ. 63. colum. 2. & lis † dicitur conteſtata per ſolam reſponſionem rei interrogati à iudice ſuper delicto, vt ſupra in princip. Marſil. in practic crimin. §. diligenter, à nu. 62.

reprimendum in verbo, & figura: & de forma confrontationis latè per Cartar. in ſua praxi interrog. reorum, libro tertio,
62 capitulo tertio, numero octauo, & teſtes cogi poſſunt, † & compelli, vt confrontentur ſecundum eum in dicta praxi, libro 3 cap. 1. numero 93. & ibi numero 97. quando ſit abſtinendum à confrontatione.
63 Item adde, † quod confrontatio eſt loco repetitionis, quando

quando teſtes intrãt in pręſentia rei in actu confrontationis, Bertaz. conſ. 70. num. 40. vol. 2. conſ. cri. diuer. in fol. quem refert, & ſequitur Burſ. cõſ. 192. num. 35. volum. 2. vbi dicit, quod confrontatio ſi-
64 ne † iuramento nihil operatur, & quod iuramentum eſt nullum, ſi defertur per fiſcum. *Baiar.*

K *Facta autem.*] Adde infra q. 48. verſ. 1. & verſ. Item ſcias, & q. 50. verſi. item quia ad fin. ibi debẽt tamen, publicantur autẽ teſtes, habitis prius indicijs pro repetitis, & ſolet Reus proteſtari, quod ſaluum ſit ſibi ius opponendi tam contra teſtes, quã etiam cõtra eorum dicta, quæ practica ſumpta eſt ex capit. veniens extra de teſt. vide Capyc. dec. 74. *Drogh.*

Facta autem repetitione, & confrontatione.] Adde quid eſſet faciendũ
65 ſi reus † non vellet dare hanc licentiam, nec habere teſtes pro repetitis, & legitimè examinatis, vt per addentes ad Berta. in conſilio 91. in l. d. volu. 2. & iſta conſuetudo: quod per reos huiuſmodi licentia detur iudicibus, † non
66 eſt in ſtatu Eccleſiaſtico, nec in Regno Neapolit. ſed habentur teſtes pro legitimè examinatis, vel quod repetuntur reo citato, vel in eius faciem examinantur, quando fit confrontatio. *Baiard.*

l *Quod reus inquiſitus.*] Præualet Bal. in l. ſi quæſtio. n. 5. C. de teſt. *Roſ.*

m *Monitionem generalem.*) Adde de iſta monitione, qua etiã vtimur in ciuilibus, ſup. q. 31. verſic. ſed hic quæro, & per Marant. in ſuo Spec. part. 6. tit. rectè concipiatur citatio, nu. 118. illaque ſtat ratio, quia quãdo fit proceſſus reo præſente, ideſt in carceribus teſtis examinatus ipſo non monito fidem non facit, ſupr. q. 11. verſ. Item quæro in fine, & quæſt. 31. verſ. vlterius quæro, & q. 50. verſ. Item quia, ad fin. in ciuilibus. Tamen ſi partes volunt, poſſunt has citationes, ad videndum iurare, prętermittere, Bald. in l. presbyteri, num. 5. C. de Epiſc. & cler. *Drogh.*

tur Prætori Alexandriæ, in cauſa cuiuſdã Aſcanij Granarij, qui non fuerat exhibitus cuiuſdam teſti, vt illum recognoſcere, 14. Aug. 1556. P. N. Debet tamen hoc caſu reus exhiberi teſtibus, non ſolus, quia eſſet timor ſubornationis; ſed poſitus inter alios tres, aut quatuor, & illi ſimiles, quantum eo tempore fieri poteſt, veſtibus, ſtatura, & etiam facie. Et ita ſeruatur in hac prouincia, prout etiam ſeruari in curia Neap. atteſtatur Foller. in pract. cri. fol 23. nu. 34. in fi.

15 *Facta*[k] *autem repetitione, & confrontatione teſtiũ, conſueuerunt iudices prius, quam reum carceribus tradant, vel fideiuſſori relaxẽt, facere, quod reus inquiſitus eis det licentiam procedendi vſque ad ſententiam diffinitiuam incluſiuè, ſingulis dieb. & horis, etiam eo abſente, & non citato: & eſt practica, quam tradit Bart. in l. is qui reus, numero 4. ff. de public. iudic. quam ex communi cõſuetudine hodie obſeruari atteſtatur Marian. in c. qualiter, & quando, poſt numerũ 235. verſ. 90. quæro. Ita etiã quotidie fieri dicit Bald. in l. diem proferre, in verſicul. Si quis litigator, ff. de arbi. & in l. ſi quando, num. 5. C. de teſtibus, dicit, quod ita practicatur, & in l. vt perfectius, numer. 15. C. de annali exceptio. dicit, quod ita obſeruãt aſſeſſores, quem refert Angel. de malefic. in verbo. Et ad querelam, numero 61. & Auguſt. ad Ang. de malefic. in verb. qui iudex fecit ſibi dari licentiam, poſt. num. 2. Et ſucceſſiuè iudices faciunt ipſi: reis*[m] *monitionem generalem, vt ſingulis diebus, & horis adeſſe debeant proceſſui faciendo per ipſos iudices, tam circa receptiones teſtium, quam quæcunque alia vſque ad ſententiam incluſiuè, &c. Et hæc montio (præcedente tamen licentia, vt dicit Marian. in loco præallegato operatur, quod nõ requiritur vlterior citatio; ſed ſi nõ præcedere licẽtia, tũc poſſet reus ab huiuſmodi monitione appellare, & dicere, quod imò vult ad omnes actus citari, & monitio ipſa hoc modo per appellationem reſcinderetur, & nullus eſſet effectus. Et hæc eſt communis opinio, vt dicit Boſſ. in tit. de ſentent. num. 13. Et quod dictum eſt de reo, pariter locum habet in ipſo accuſatore. Solent enim cauti aßeſſores ſcribi facere in actis, qualiter accuſator dat eis licentiam expediendi proceſſum, etiam ipſis abſentibus, & ita omnia expediunt, & etiam ipſam ſententiam proferũt eo non citato, vt dicit Bald. in l. ſi accuſatoribus, num. 4. de accuſa. ſubdens, quod ita tenent omnes Doctores. Iudicio tamen meo hæc cautela, quo ad accuſatorem eſt ſuperflua, vt dixi ſupra quæſtione 4. verſicul. ſuperflua etiam, & quęſtione 31. verſicul. vlterius quæro. Poterit itaque iudex ſtante prædicta licentia teſtes recipere, & examinare abſque alia partis citatione, & hanc eſſe hodiernam practicam, quam iudices obſeruant, atteſtatur Alexand. in Apoſtil. ad Bart. in d. l. is qui reus, ſub nu. 4. Et ideò minor, quod Blanc. in practic. crim. fol. 11. nu. 25. ſimpliciter dicat, quod iſta practica tradita per Bartol. non obſeruatur de ſtylo, neq; de conſuetudine. Nam licet quo ad accuſatorem, ſeu querelãtem bene loquatur, ut dixi in locis præallegatis, certè in reo quotidie in hoc Ducatu, & alibi obſeruatur; nec aliquis ſolet facto examine carcerari, quin notorius in actis ſcribat: Quo facto fuit conſignatus, & ei facta in faciem monitio generalis, vel huiuſmodi. Et credo, quod ſi de ipſa monitione nõ appareat in actis, amnia acta poſtea facta reo legitimè nõ citato corruerent.*

QVÆST. XLVI.

Quibus caſibus reus carceri tradendus ſit, vel fideiuſſoribus relaxandus.

SVMMARIA.
Ex Claro.

1 Rei, *perfecto examine debent in carceribus condemnari.*
2 *Et quid ſi à carceratione appellent.*
3 *Carceris fabricatio ad quem pertineat.*
4 *Cuſtos carceris tenetur ſingulo menſe carceratorum nomina iudici deferre.*
5 *Quid facere debeat cuſtos carceris, ſi aliquis ex carceratis moriatur.*
6 *Reus quando fideiuſſoribus relaxandus.*
7 *Et quid ſi non ingeratur pœna corporalis.*
8 *Et quid in ſeruis.*
9 *Et qnid in feſtis Paſchalibus.*
10 *Et quid ſi appareat de innocentia rei.*
11 *Et quid in dubio.*
12 *Et quid ſi fideiußores non ſint idonei.*
13 *Et quid ſi detentus in vna ciuitate velit dare fideiuſſorem in alia.*
14 *Et quid ſi reus propter paupertatem non inueniat fideiußorem.*
15 *Et quomodo id probari poſſit.*
16 *Et an viri illuſtres dimittendi ſint iuratoriæ cautioni.*
17 *Et qua debeat eſſe forma promiſſionis huiuſmodi fideiuſſoris.*
18 *Et non poſſit aliquis ſe obligare pro alio ad pœnam corporalem.*
19 *Et quid ſi pro delicto imponatur pœna pecuniaria.*
20 *Cautela recipiendi fideiuſſoris.*

Si